

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 29/17
10.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Милимира Лукића, Наде Зец, Бојане Пауновић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљених АА и др.**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ и др., одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, адвоката Оливере Ђорђевић и адвоката Дејана Лазаревића, браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Дејана Ћасића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Слободана Игњатова, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Јакова Аврамовића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Весне Попадић, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.30/16 од 23.06.2017. године, након одржане јавне седнице већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, дана 06. марта 2018. године, а у седници поводом већања и гласања дана одржаној дана 10. априла 2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, адвоката Оливере Ђорђевић и адвоката Дејана Лазаревића, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана Ћасића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Слободана Игњатова, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Јакова Аврамовића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Весне Попадић, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.30/16 од 23.06.2017. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К.По1.бр.30/16 од 23.06.2017. године, у ставу I изреке окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а окривљени ЂЂ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па су осуђени и то окривљени АА на казну затвора у

трајању од 12 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 03.01.2016. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, окривљени ББ на казну затвора у трајању од 10 година, окривљени ВВ на казну затвора у трајању од 10 година, окривљени ГГ на казну затвора у трајању од 10 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 06.11.2015. године, па до 01.03.2017. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, почев од 01.03.2017. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди, окривљени ДД на казну затвора у трајању од 6 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 10.09.2015. године до 01.03.2017. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора, почев од 01.03.2017. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и окривљени ЂЂ на казну затвора у трајању од 8 година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.12.2015. године, па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

У ставу II изреке, сходно одредби члана 246 став 7 КЗ, од окривљених је одузета опојна дрога и то 5.242,36 грама опојне дроге хероин, која је привремено одузета од окривљеног ДД, 14.912,60 грама опојне дроге хероин, која је привремено одузета од окривљеног ЂЂ, те је одређено да се опојна дрога има уништити.

У III изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 87 КЗ, према окривљенима АА, ГГ, ДД и ЂЂ изречена је мера безбедности одузимање предмета, па је од окривљеног АА одузет новац у износу од 6.640 евра, 450 турских лира и 20 конвертибилних марака, мобилни телефон марке "Nokia", модел РМ 944, ИМЕИ бројева ... и ..., мобилни телефон марке "Nokia", модел РМ 1035, ИМЕИ бројева ... и ... и мобилни телефон марке "Nokia", модел 0434, ИМЕИ бројева ... и ..., па су од окривљеног ГГ одузети новац у износу од 2.600 евра и мобилни телефон марке "Samsung", ИМЕИ броја ..., па је од окривљеног ДД одузето моторно возило марке "BMW" регистарских ознака број ..., мобилни телефон марке "Nokia", модел ПМ 1037 и мобилни телефон марке "Alkatel", серијског броја ..., па је од окривљеног ЂЂ одузет новац у износу од 2.400 евра, мобилни телефон марке "Nokia", модел 2626, ИМЕИ броја ..., мобилни телефон марке "Nokia", модел 6230i, ИМЕИ броја ..., мобилни телефон марке "Samsung", ИМЕИ броја ..., мобилни телефон марке "Samsung", модел GTE 1200i, ИМЕИ броја ..., мобилни телефон марке "Samsung", модел GT 1202i, ИМЕИ броја ..., ... и мобилни телефон марке "Samsung", модел GT 19300, ИМЕИ броја ...

У ставу IV изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 262 у вези члана 264 ЗКП, окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно посебним решењем, а да на име судског паушала окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ плате суду новчани износ од по 100.000,00 динара, а окривљени ДД и ЂЂ износ од по 50.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

У ставу V изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљена ЕЕ ослобођена је од оптужбе да је извршила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 4 у вези са ставом 2 КЗ и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ.

У ставу VI изреке побијане пресуде, сходно одредби члана 265 став 1 ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљену ЕЕ падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због повреде кривичног закона из члана 439 став 2 ЗКП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у погледу одлуке из тачке V изреке пресуде, којом се окривљена ЕЕ ослобађа од оптужбе за кривична дела која јој се стављају на терет из члана 440 став 1 и 2 ЗКП и због одлуке о кривичним санкцијама у односу на окривљене АА и ББ, ВВ, ГГ и ДД из члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД огласити кривима због кривичног удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, утврдити им појединачне казне затвора и за ово кривично дело и потом им изрећи одговарајуће јединствене казне затвора у дужем трајању од изречених, као и да исту пресуду преиначи у ослобађајућем делу, тако што ће окривљену ЕЕ огласити кривом и осудити је због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ или да побијану пресуду у ослобађајућем делу укине и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење;

-браниоци окривљеног АА, адвокати Оливера Ђорђевић и Дејан Лазаревић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 1 ЗКП, битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 тачка 2 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији из члана 437 тачка 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног АА ослободи кривичне одговорности за кривично дело из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да Апелациони суд у Београду приликом одлучивања о жалби на првостепену пресуду закаже јавну седницу на коју ће позвати окривљеног АА и његове браниоце, као и са предлогом да се притвор окривљеном укине;

-бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Дејан Ћасић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 тачка 1 и члана 438 став 1 тачка 8 и 9 и став 2 тачка 1 и 2 ЗКП, повреде Кривичног законика из члана 437 тачка 2 и 439 тачка 1 и 2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 тачка 3 и 440 став 1 ЗКП и одлуке о кривичној санкцији из члана 437 тачка 4 и 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, закаже јавну седницу, сходно одредби члана 447 ЗКП, те да позове браниоца и окривљеног АА, и да након

разматрања жалбе и њених навода преиначи побијану пресуду и ослободи од оптужбе окривљене АА и ББ или да исту укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Слободан Игњатов, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са предлогом да другостепени суд усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду и ослободи окривљеног ВВ од оптужбе или да укине пресуду у делу који се односи на окривљеног ВВ и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Сеад Спаховић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 8 ЗКП, члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП у вези члана 420 ЗКП, члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП и члана 438 став 2 тачка 1 у вези члана 16 став 1 и 2 ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП и повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже јавну седницу, сходно одредби члана 447 ЗКП, обавести браниоца о термину седнице, усвоји жалбу и укине побијану пресуду у осуђујућем делу и врати је првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Јаков Аврамовић, их свих разлога предвиђених одредбом члана 437 ЗКП, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеног ДД огласити кривим за извршење кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, за које ће му, имајући у виду све олакшавајуће околности, утврдити казну затвора у трајању од 1 године, те да бранилац буде обавештен седници већа другостепеног суда;

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Весна Попадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези одредбе члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези одредбе члана 440 став 1 и 2 ЗКП, повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези са одредбом члана 439 став 1 тачка 1, 2 и 3 ЗКП и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама из члана 437 став 1 тачка 4 у вези одредбе члана 441 став 2 и 4 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење на седницу већа позове окривљеног и браниоца, а затим да жалбу усвоји, првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или побијану пресуду преиначи и окривљеног ЂЂ ослободи од оптужбе или да пресуду преиначи и окривљеном смањи казну затвора и укине меру безбедности одузимања предмета уз издавање наредбе да се окривљеном ЂЂ врате одузети предмети, ближе наведени у ставу III изреке пресуде и окривљеног ослободи обавезе плаћања трошкова кривичног поступка и трошкова судског паушала.

На жалбу Тужиоца за организовани криминал одговоре су поднели:

-бранилац окривљеног ГГ, адвокат Сеад Спаховић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану;

-бранилац окривљене ЕЕ, адвокат Драган Палибрк, са предлогом да Апелациони суд у Београду, сходно одредби члана 457 ЗКП, одбије жалбу ТОК као неосновану и потврди побијану пресуду када је у питању део који се тиче окривљене ЕЕ, те да бранилац буде обавештен о дану и часу одржавања седнице другостепеног већа, сходно одредби члана 447 став 2 ЗКП.

Тужилац за организовани криминал у поднеску Кгж.бр.38/17 од 01.11.2017. године, предложио је да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Весне Попадић, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана Ћасића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Слободана Игњатова, бранилаца окривљеног АА, адвоката Дејана Лазаревића и адвоката Оливере Ђорђевић и браниоца окривљеног ДД, адвоката Јакова Аврамовића, а да се жалба Тужиоца за организовани криминал усвоји и побијана пресуда преиначи, тако што ће суд окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, утврдити појединачне казне затвора и за ово кривично дело потом им изрећи одговарајуће јединствене казне затвора у дужем трајању од изречених, те да исту пресуду преиначи у ослобађајућем делу тако што ће окривљену ЕЕ огласити кривом и осудити је због извршења кривичног дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ и кривичног дела из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ или да пресуду у ослобађајућем делу укине и предмет у том делу врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је јавну седницу у смислу одредбе члана 447 ЗКП, дана 06.03.2018. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Горана Марјановића, окривљених АА и ЂЂ, браниоца окривљеног А, адвоката Оливере Ђорђевић, браниоца окривљеног АА и окривљеног ББ, адвоката Дејана Ћасића, браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића, браниоца окривљеног ДД, адвоката Јакова Аврамовића, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Весне Попадић и браниоца окривљене ЕЕ, адвоката Драгана Палибрка, а у одсуству окривљеног ДД, уредно позваног и браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Лазаревића, уредно позваног, а на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 ЗКП, жалбама и одговорима на жалбу, па је по оцени жалбених навода и предлога, као и писменог изјашњења Тужиоца за организовани криминал, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбе су неосноване.

У односу на осуђујући део пресуде, у којем су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а окривљени ЂЂ због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ најпре се жалбама браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана Ћасића и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића истиче да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438

став 1 тачка 8 и 9 ЗКП-а, тако што с једне стране није потпуно решен предмет оптужбе, а с друге стране оптужба је прекорачена, па је повређен принцип идентитета оптужбе и пресуде, а које наводе је овај суд оценио као неосноване.

По оцени овог суда, жалбени наводи браниоца, адвоката Дејана Ћасића, као и браниоца, адвоката Сеада Спаховића, којима се истиче да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, јер је окривљенима стављено на терет и извршење кривичног дела из члана 346 КЗ, па је суд био дужан да у односу на ово кривично дело донесе ослобађајућу пресуду, оцењени су као неосновани. Ово стога што је суд нашао да се у радњама окривљених поред кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела, а која се тиче групе, остварују и обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, а чије битно обележје је неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога извршено од стране групе, те да стога конзумира кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези става 1 КЗ, које као самостално подразумева управо вршење радњи које се тичу организовања групе или припадништва групи, која има за циљ вршење кривичних дела, па како у конкретном случају постоји привидан стицај, то је правилно првостепени суд огласио кривим окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ, пошто су се удружили искључиво за вршење ових кривичних дела, односно неовлашћени промет опојне дроге.

Такође, неосновани су наводи жалбе браниоца окривљеног ГГ да је пресуда неразумљива, јер је суд у јединственом диспозитиву за који је осуђен ГГ описао и кривично дело које нема никакве везе са ГГ по чињеничном опису, а оптужницом му се ставља на терет као дело из оквира злочиначког плана, имајући у виду да је првостепени суд потпуно одвојио први догађај у коме је учествовао и окривљени ГГ, а након чега је описао и други догађај у коме су учествовали други окривљени, а у сваком од тих догађаја детаљно је описано ко је у ком догађају учествовао и ко је које радње предузимао, због чега су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Супротно изнетим жалбеним наводима који се истичу у жалбама браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Дејана Ћасића, првостепена пресуда не садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП-а, односно да се пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП-а не може заснивати.

У том смислу неосновани су наводи жалбе браниоца, адвоката Дејана Ћасића којима се истиче да нема услова да се као доказ у овом поступку користи извештај о садржини комуникација од 15.12.2015. године, који се тичу остварене СМС комуникације дана 04.12.2015. године, између лица АА, који је користио број телефона ..., босанскохерцеговачког мобилног оператера и лица ББ, који је користио број телефона ..., босанскохерцеговачког мобилног оператера и остварену СМС комуникацију између лица АА, који је користио број телефона ..., босанскохерцеговачког мобилног оператера и НН лица, које је користило број телефона ..., босанскохерцеговачког мобилног оператера, јер Тужилаштво за организовани криминал није доставило доказ да се у вези пресретања наведене комуникације која се

обављала ван територије Републике Србије и то преко босанско-херцеговачког мобилног оператера обратило било којој страни држави за пружање међународне правне помоћи, на шта га обавезују међународни уговори и домаћи закони.

Наиме, одредбом члана 18 став 1 Правилника о захтевима за уређаје и техничку подршку за законито пресретање електронских комуникација и техничким захтевима за испуњење обавезе за задржавање података у електронској комуникацији, прописано је да оператер надлежном државном органу омогућава приступ приступним тачкама у својој комуникационој мрежи, међународним телекомуникационим везама, укључујући и **међународне транзитне везе**, а одредбом члана 127 став 1 и 3 Закона о електронским комуникацијама прописано је да је оператер дужан да омогући законито пресретање електронских комуникација и да је дужан ради остваривања ових обавеза о свом трошку да обезбеди неопходне техничке и организационе услове, док је ставом 2 истог члана прописано да надлежни државни орган спроводи послове законитог пресретања електронских комуникација и да је дужан о томе да води одговарајућу евиденцију. Из наведених одредаба произилази да оператер мобилне телефоније има приступ међународним телекомуникационим везама, укључујући и међународне транзитне везе, чак је дужан да надлежном државном органу о свом трошку обезбеди неопходне техничке и организационе услове, који омогућавају пресретање електронских комуникација. Стога је правилно првостепени суд закључио да, уколико постоје техничке могућности, позитивним прописима није забрањено вршење тајног надзора и снимања комуникације у ситуацији да се лица у односу на која се примењује ова посебна доказна радња налазе ван територије Републике Србије, при чему је једини услов да се у конкретном случају испоштује законитост доношења наредбе судије о тајном надзору и снимању комуникације у законом прописаном поступку, а што је у овом случају и обезбеђено. С тим у вези је правилно првостепени суд одбио предлоге браниоца окривљених АА и ББ, као и браниоца окривљеног ЂЂ да се из списка предмета издвоје наведени извештаји, а што наводима жалби није доведено у сумњу.

По оцени овог суда, наводи жалби браниоца окривљених АА и ББ, као и браниоца окривљеног ГГ, да је пресуда заснована на доказима прибављеним путем посебних доказних радњи из члана 171 ЗКП-а, те да сви писмени извештаји о тајном праћењу и снимању, који нису праћени видео снимцима су недопуштен доказ, оцењени су као неосновани. Ово стога што је тачно да неки од тих извештаја нису праћени видео снимцима, али је суд кретање окривљених о преласку граничног прелаза Градина утврдио и из извода из Јединственог информационог система МУП-а Републике Србије о преласцима државне границе, што је све наведено у образложењу првостепене пресуде, па чињеница да у наведеним извештајима о тајном праћењу и снимању нема видео снимака, који би по закону требало да постоје, није од утицаја на другачију одлуку суда, обзиром да је чињенично стање утврђено и пресуда заснована и на осталим изведеним доказима.

У том смислу, правилно је првостепени суд одбио предлог браниоца окривљеног ГГ, адвоката Сеада Спаховића, да се из списка предмета издвоји извештај о тајном праћењу и снимању, уз које не постоје видео-записи, као и СМС поруке које су прибављене форензичким прегледом телефона окривљених, из разлога што снимање и сачињавање извештаја представљају радње органа МУП-а којима се документују

результати посебне доказне радње тајног праћења и снимања, одређене наредбом судије за претходни поступак, али уколико због одређених техничких или неких других разлога није постојала могућност за сачињавање видео-записа или извештаја, то сачињене видео-записе без извештаја или извештаја без видео-записа не чини незаконитим доказима, већ доказима са одређеним техничким недостацима, који и поред тога имају одређену доказну снагу и могу бити коришћени у току поступка и из разлога што се мобилни телефони сматрају уређајима за аутоматску обраду података, у смислу одредбе члана 152 став 3 ЗКП-а, имајући у виду опремљеност мобилних телефона, могућност приступа интернету, размене мејлова и других електронских података, при чему се електронски записи могу чувати у различитим фајловима у самом телефону, због чега суд на предлог јавног тужиоца може наредити њихово претресање у смислу одредбе члана 155 ЗКП-а, али истовремено уколико се спроводи истрага, јавни тужилац може наредбом одредити вештачење мобилног телефона и његовог садржаја.

Што се тиче навода жалбе браниоца окривљеног ЋЋ, адвоката Весне Попадић, којима се истиче да је суд неосновано одбио предлог браниоца да се одреди допунско хемијско вештачење на околности степена чистоће опојне дроге, која је одузета од окривљеног ЋЋ, овај суд је оценио као неосноване, имајући у виду да је правилно првостепени суд одбио овај предлог, јер је на основу изведених доказа и налаза и мишљења вештака утврдио да се у пакетима који су пронађени у теретном моторном возилу, којим је управљао окривљени ЋЋ налазила опојна дрога хероин, која је по наводу вештака изузетног квалитета, при чему није од утицаја да ли је опојна дрога била у смеши са другим супстанцама и у ком проценту, а што је прихватио и овај суд.

Такође правилно је првостепени суд одбио предлог браниоца окривљеног ЋЋ да се изврши непосредни увид у 15 пакета које су полицијски службеници одузели од њега, имајући у виду да је суд на основу фотодокументације, потврде о одузетим предметима, налаза и мишљења вештака у току поступка утврдио да су пакети које је окривљени ЋЋ преузео на паркингу робне куће "...” код Истанбула исти они пакети који су пронађени и од њега одузети на граничном прелазу Градина, а након тога достављени НКТ Центру на вештачење и да се у тим пакетима налазила опојна дрога хероин укупне нето масе 14.912,60 грама, па је суд нашао да би извођење предложеног доказа на исте околности само непотребно водило одуговлачењу кривичног поступка, што је у супротности са начелима економичности и ефикасности кривичног поступка, а што је прихватио и овај суд.

Правилно је првостепени суд отколонио предлог да се у својству сведока испита ЖЖ, нашавши да су околности на које је требало да се испита наведени сведок у довољној мери разјашњене, имајући у виду да ни окривљени АА није спорио да је новац који је преузео у ауто сервису „...“ дана 17.11.2015. године послао преко њега у Републику Турску, што је поткрепљено и другим изведеним доказима, односно пресретнутим телефонским разговорима и СМС комуникацијом између окривљених АА и ББа, с једне стране и окривљеног АА и ЖЖ, с друге стране, а при том је суд неспорно утврдио да је наведени новац био намењен за куповину опојне дроге хероин. Стога су неосновани наводи жалбе браниоца окривљених АА и ББ да је отклањањем извођења овог доказа повређено право на одбрану.

Наиме, предлози за извођење доказа подлежу оцени првостепеног суда у погледу њихове основаности, односно значаја за потпуно и правилно утврђење чињеница које су предмет доказивања, те у том циљу суд није обавезан да изведе све предложене доказе, због чега су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени као неосновани.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног ГГ истиче се да постоји несагласност између садржине списка и онога што се о тој садржини тврди у првостепеној пресуди, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, обзиром да је пресуда заснована на записницима и снимцима тајног праћења ГГ и АА, извештај дирекције УКП 03/4-1 бр.293/15 од 07.09.2015. године, а исто важи и за извештај ПУ Ниш "О 567/15-1" од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању ГГ и АА на дан 06.09.2015. године, а увидом у списе и видео-снимке утврђено је да било какав контакт између АА и ГГ никада није снимљен. Такође и бранилац окривљених АА и ББ у својој жалби истиче да постоји несагласност између садржине списка и онога што се о тој садржини тврди у првостепеној пресуди, јер је увидом у списе и видео снимке утврђено да било какав контакт између окривљеног АА и окривљеног ГГ никада није снимљен, а током главног претреса није изведен ниједан доказ, нити је прегледан било какав видео-снимак који би потврдио било какав контакт између АА и ГГ.

Што се тиче ових навода жалби овај суд је утврдио да првостепени суд у пресуди наводи да су тајно праћени и снимани окривљени ДД, ЕЕ, ГГ и АА, али из извештаја МУП-а РС, Дирекције полиције, УКП Одељење за опсервације и документовање 03/4-1 број 293/15 од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању окривљених ДД, ЕЕ, ГГ, произилази да се исто не односи и на окривљеног АА, па су овакви жалбени наводи без утицаја на другачију одлуку суда. Неосновани су наводи жалбе којима се истиче да се суд позивао на видео-снимке о контактима окривљеног АА са окривљеним ГГ, имајући у виду да из образложења пресуде произилази да је суд јасно у образложењу пресуде навео да је окривљени АА комуникацију и непосредне сусрете остваривао једино и искључиво са окривљеним ВВ, који је на тај начин био његова спона са осталим окривљенима, а што је детаљно и образложио суд на странама 52, 53 образложења побијане пресуде, а што је прихватио и овај суд, а да је у набрајању доказа које је извео на главном претресу и то на страни 38 пасус 3 навео и окривљеног АА, због чега су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани, имајући у виду да се ради о штампарској грешки.

Жалбени наводи браниоца окривљеног АА којима се истиче да није утврђено време извршења кривичног дела у побијаној пресуди, односно да исто није прецизирано, као и локације на којима су се окривљени састајали, оцењени су као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд прецизирао време извршења кривичног дела везано за први догађај, наводећи за сваку радњу посебно време извршења, а такође и у односу на други догађај у новембру 2015. године, а што је све и утврђено у току поступка, па како се ради о ближем опредељењу везано за време извршења радњи кривичних дела, то на тај начин није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Што се тиче навода жалбе браниоца окривљених АА и ББ, да је изрека пресуде неразумљива, обзиром да је суд само констатовао да су се окривљени удружили у групу ради повремене неовлашћене куповине опојне дроге хероина и њеног преношења у Србију у циљу даље продаје, али у изреци нису наведени начин удруживања у групу, нити радње из којих се може утврдити да се ради о групи, овај суд је исте оценио као неосноване, обзиром да је првостепени суд јасно навео да су се окривљени удружили у групу ради повремених вршења кривичног дела из члана 246 КЗ, из изреке се види да су радње међу окривљенима увек биле подељене, а у образложењу пресуде је истакао да је међу члановима групе постојала јасна подела улога, а што је и детаљно образложио на страни 60 образложења побијане пресуде. У том смислу неосновани су и наводи жалбе браниоца окривљеног ДД, којима се истиче да не постоји ниједан доказ да је окривљени ДД кривично дело извршио у групи, заједно са окривљенима ГГ и ВВ, те да његов умишљај није био уперен на то.

Наиме, првостепени суд је правилно нашао да су се окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД удружили ради повремених вршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ, при чему ова група није имала развијену структуру, обзиром да се на најјаснији начин не може утврдити ко је коме у оквиру групе био надређен, нити је у конкретном случају постојао континуитет чланства, будући да изузев окривљеног АА у обе радње кривичног дела нису учествовала иста лица, а с обзиром да је одредбом члана 112 став 22 КЗ прописано је да је група најмање 3 лица повезана ради трајног или повремених вршења кривичних дела, која не мора да има дефинисане улоге својих чланова, континуитет чланства и развијену структуру, то је правилан закључак првостепеног суда да група у коју су се окривљени удружили не представља организовану криминалну групу, већ обичну групу. При томе је суд узео у обзир да се у оквиру ове групе сви њени чланови можда и нису лично познавали, нашавши да та чињеница није од утицаја на другачију одлуку суда у погледу постојања групе, јер је за постојање групе неопходно да су се три или више лица удружила ради трајног или повремених вршења кривичних дела и свест о заједничком деловању, а што може постојати у случају да се њени чланови лично не познају, посебно у ситуацији када поједини чланови групе избегавају контакт са осталим члановима групе, а што је суд нашао да је постојало у конкретној ситуацији.

Да су окривљени поступали са директним умишљајем првостепени суд је правилно закључио нашавши да су окривљени били свесни свог дела и хтели његово извршење, а имајући у виду да су окривљени АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД били свесни да су се удружили у групу и да делују заједнички ради неовлашћеног набављања опојне дроге хероин и преношења исте из Републике Турске у Републику Србију, а у циљу њене даље продаје, док је окривљени ЋЋ био свестан да из Републике Турске неовлашћено преноси опојну дрогу хероин у Републику Србију ради даље продаје, при чему су хтели извршење ових дела, а сама чињеница да се сви окривљени нису међусобно познавали, што се истиче у жалбама бранилаца окривљених, није од посебног утицаја, јер је на основу свих околности и начина извршења појединачних радњи окривљенима морало бити јасно да се све активности везане за опојну дрогу у конкретном случају могу извршити само у оквиру деловања већег броја људи, и да свако од чланова предузима одређене и потребне радње, које су неопходне у циљу постицања коначног циља.

Наводи жалбе браниоца окривљеног ГГ да је окривљени ДД признао да је психијатријски пацијент и да је одбрану изнео под притиском, те да је његов исказ конфузан и да се мора ценити као крајње нејасан и неразумљив, овај суд је оценио као неосноване, имајући у виду да је увидом у списе предмета утврђено да нема разлике између ДД одбране са записника и навода у образложењу пресуде, изузев што суд интерпретира одбрану ДД својим речима, обзиром да не може у првом лицу једнине да преписује одбрану у пресуди, а што се тиче навода жалбе којима се указује на његово психичко стање, исти су оцењени као неосновани, имајући у виду да је увидом у списе предмета утврђено да из преписа аудио снимка са саслушања осумњиченог ДД од 11.09.2015. године произлази да је осумњичени рекао: “Знате шта ја, ја сам јако узбуђен, потрешен, притисак ми је скочио, докторица ми је дала неку таблету и то и стварно нисам у могућности да трезвено и концентрисано ишта кажем”, а након тога заменик ТОК-а је констатовао да након што је упитан да изнесе своју одбрану и да одговара на постављена питања осумњичени изјављује да је тренутно у тешком психичком стању и да због тога није у могућности да сада изнесе своју одбрану, а што само указује на тренутно психичко стање, које је описао окривљени у том тренутку, а не да се ради о лицу које је неурачунљиво.

По оцени овог суда, неосновано се у жалбама истиче да је првостепени суд учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, указујући да је изрека пресуде неразумљива, противречна себи и датим разлозима, те да у пресуди нису дати разлози о одлучним чињеницама, а они који су дати су нејасни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника.

Наиме, насупрот изнетим жалбеним наводима првостепени суд је на основу изведених и савесно цењених свих доказа, ближе означених у образложењу побијане пресуде, а у склопу изнетих одбрана окривљених, правилно извео закључак о постојању чињеница, како оних који чине обележје кривичног дела у питању, тако и чињеница и околности које се тичу субјективног односа окривљених према учињеним кривичним делима. Такође, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све оно што у смислу одредби ЗКП-а треба да садржи, а увидом у списе предмета утврђује се да не постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника, а у погледу свих оних околности које су релевантне за одлучивање у предметној кривично-правној ствари.

Иначе, осим наведеног, жалбама се у суштини побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, указивањем на погрешну оцену доказа. Посебно се указује на налаз и мишљење вештака НКТ Центра, те правилност истог и налаз и мишљења судског вештака Наташе Момчиловић, па се истиче да се на основу изведених доказа не може закључити да су окривљени извршили кривична дела за која су оглашени кривим, као и да је чињенично стање погрешно утврђено, обзиром да нема материјалних доказа на основу којих је могло да се утврди чињенично стање, посебно за окривљеног АА, већ се побијана пресуда заснива искључиво на исказима

окривљених и пресретнутим разговорима, те да није доказано да су окривљени извршили кривична дела због којих су оглашени кривим првостепеном пресудом.

Изнете жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је првостепени суд на основу изведених и правилно оцењених свих доказа, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнетих одбрана окривљених, правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, а које је наведено у изреци побијане пресуде.

Наиме, наводи из жалби којима се истиче да није правилно утврђено чињенично стање оцењени су као неосновани. Ово стога што је првостепени суд правилно закључио да су се окривљени АА, ВВ, ГГ и ДД у периоду од 03.09. до 05.09.2015. године више пута састајали на разним локацијама у Београду, као и у кући ЕЕ, у селу ..., у ул. ... бр. ..., како би договорили предстојеће активности, а што је утврдио из видео снимака и фотографија од 03.09.2015. године, сачињених у месту ..., у ул. ... бр. ... и у околини, два видео снимка и фотографија од 04.09.2015. године, сачињених у Београду, у Тржном центру "...", у ул. ... бр. ... и на паркингу тог тржног центра, видео снимка и фотографија од 04.09.2015. године, сачињених у ..., у мотелу "...", у ул. ... бр. ..., видео снимака и фотографија од 05.09.2015. године, сачињених у Београду, у насељу ..., у мотелу "...", ул. ... бр.... и на паркингу тог мотела, сачињених применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања, затим извештаја МУП-а РС Дирекције полиције УКП Одељења за опсервације и документовање од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању оптужених ДД и ЕЕ дана 03.09.2015. године, у периоду од 00,10 до 12,10 часова, у селу ... и другим околним местима, извештаја МУП-а РС Дирекције полиције УКП Одељења за опсервацију и документовање од 06.09.2015. године о тајном праћењу и снимању оптужених ДД и ЕЕ дана 03.09.2015. године у периоду од 12-16,00 часова, у селу ... и другим околним местима, извештаја МУП-а РС Дирекције полиције УКП Одељења за опсервацију и документовање од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању оптужених ДД, ЕЕ, ГГ дана 04.09.2015. године у периоду од 12,10 часова од 21,40 часова и то од Футога до тржног центра "... у Београду, у тржном центру "... у Београду и на паркингу тог тржног центра у ресторану "..., на ауто-путу Београд – Шид, код бензинске станице "Змај" и на паркингу тог ресторана, те у мотелу "... у ..., у ул. ... бр. ... и на паркингу тог мотела, извештаја МУП РС Дирекције полиције УКП СБПОК Одељења за сузбијање организованог општег криминала од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању оптуженог АА дана 04.09.2015. године у мотелу "... у ..., ул. ... бр. ... и на паркингу тог мотела, извештаја МУП РС Дирекција полиције УКП Одељења за опсервације и документовања од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању оптуженог ГГ дана 05.09.2015. године, у периоду од 8,55 часова до 23,15 часова, у мотелу " ..." у ..., ул. ... бр. ... и на паркингу тог мотела, у gent a car агенцији у "..." у ..., у селу ..., као и у ..., у ул. ...

Што се тиче навода жалби којима се истиче да првостепени суд није правилно утврдио комуникацију између окривљених, овај суд је исте оценио као неосноване, имајући у виду да је првостепени суд правилно нашао да је окривљени ГГ дана 10.09.2015. године у више наврата тражио од окривљене ЕЕ информацију да ли је окривљени ДД стигао на територију Републике Србије, након чега истог дана путничким моторним возилом марке "Mercedes" обилазио адресе пребивалишта

окривљеног ДД и окривљене ЕЕ, а што је суд утврдио из телефонске комуникације остварене дана 10.09.2015. године између окривљене ЕЕ и окривљеног ГГ, видео записа кретања путничког моторног возила марке “Mercedes”, рег.ознака ..., дана 10.09.2015. године по инсталираном ГПС уређају, сачињеном применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања. Такође је суд утврдио да је окривљени ГГ користио телефонски број ..., из комуникације коју је детаљно образложио на страни 51 образложења побијане пресуде између окривљене ЕЕ, за коју је неспорно утврђено да је користила телефонски број ..., и окривљеног ГГ, повезавши да је дана 10.09.2015. године као корисник телефонског броја ... окривљеној ЕЕ послао СМС поруку у којој се распитује за “...”, а да надимком “...” једино окривљена ЕЕ и окривљени ГГ оловљавају окривљеног ДД, те да је истог дана корисник истог овог телефонског броја окривљеној ЕЕ послао СМС поруку да је код бабе, да је тек кренуо и да ће проћи поред куће окривљеног ДД, а при томе, окривљени ГГ има пријављено пребивалиште у ... и родом је из тог краја, па је првостепени суд правилно закључио да у том месту највероватније има бабу, да је непосредно пре слања наведене поруке ЕЕ окривљени ГГ кренуо из ..., а око 19,33 часа је обишао адресу пребивалишта окривљеног ДД у ..., у улици ... бр. ..., што је суд утврдио из видео записа кретања путничког возила марке “Mercedes”, па је суд закључио да су то чињенице које несумњиво указују да је лице које је дана 10.09.2015. године користило телефонски број ... управо окривљени ГГ.

Суд је правилно утврдио да је окривљени ВВ о лишењу слободе окривљеног ДД и окривљене ЕЕ и привременом одузимању опојне дроге хероин од стране полицијских службеника МУП-а РС обавестио окривљеног АА путем СМС поруке, и то из СМС комуникације остварене дана 14.09.2015. године између окривљеног АА и окривљеног ВВ, што је све детаљно објаснио на страни 52 и 53 образложења побијане пресуде, претходно утврдивши да је окривљени АА користио телефонски број ..., а што је детаљно објаснио на страни 52 образложења побијане пресуде, нашавши да је окривљени АА окривљеног ВВ оловљавао са “...”, да је у СМС поруци окривљени АА лицу које је користило телефонски број ... поставио питање: “Како си, рођо?” и чињеницу да окривљени АА у телефонској комуникацији коју је водио у критичном периоду ниједног другог саговорника није оловљавао као “...”, изузев окривљеног ВВ, при чему су окривљени АА и окривљени ВВ пореклом из истог краја, па је суд нашао да у прилог овоме иде и чињеница да је утврђено да су се окривљени АА, ВВ, ГГ и ДД у периоду од 03.09.2015. године до 06.09.2015. године, у више наврата налазили на разним локацијама у Београду, што је напред објашњено, а при чему је окривљени АА комуникацију и непосредне сусрете остваривао једино искључиво са окривљеним ВВ, који је на тај начин био његова спона са осталим окривљенима.

У вези с тим, правилно првостепени суд није прихватио одбрану окривљеног АА да од окривљених познаје једино ВВ и свог ... ББ, јер је у супротности са видео снимцима и извештајима о тајном праћењу и снимању, из којих је утврђено да су се окривљени АА, ВВ, ГГ и ДД у периоду од 03.09.2015. године до 06.09.2015. године више пута састајали на разним локацијама у Београду, при чему су сви окривљени у исто време снимљени 04.09.2015. године код тржног центра “...”, а поред тога из извештаја МУП РС Дирекције полиције-ПУ Ниш-ОКП-Одсека за опсервацију од 07.09.2015. године о тајном праћењу и снимању дана 06.09.2015. године и то од Ћићевца до граничног прелаза Градине и посебног извештаја МУП РС ДП УКП

Службе за борбу против организованог криминала од 09.11.2015. године суд је утврдио да је дана 06.09.2015. године на аутобуску станицу код “ЕКО” пумпе у месту Појате окривљеног ВВ довезао окривљени ГГ путничким моторним возилом “Mercedes”, рег.ознака КО 014-GI, након чега су окривљени АА, који има пребивалиште у месту ... у Републици Турској и ВВ аутобусом ауто превозника “...” отпутовали за Републику Турску, да би потом истог дана за Републику Турску и то у место ... отпутовао и окривљени ДД, а наредног дана и окривљени ГГ, возилом којим је дан пре довезао окривљеног ВВ на аутобуску станицу у месту Појате, па је на основу свега наведеног, те учесталости комуникације између окривљеног АА и окривљеног ВВ, као и између окривљених ВВ и ГГ, те чињенице да се окривљени ВВ, ГГ, ДД и ЕЕ међусобно познају, нашао да окривљени АА познаје ГГ и да је упознат са улогом у групи окривљеног ДД.

Даље, жалбене наводе браниоца окривљеног ГГ да ГПС није никакав доказ о томе да је ГГ био у Турској, јер на главном претресу никада није изведен ниједан доказ о томе када је и куда ГГ отишао у Турску, те чињеница да је ГГ изашао из Србије није довољан доказ да је отишао у Турску, овај суд је оценио као неосноване, имајући у виду да је правилно првостепени суд чињеницу да је окривљени ГГ дана 07.09.2015. године отпутовао у Републику Турску, утврдио из извештаја МУП РС, Дирекције полиције, УКП-СБПОК, Одељења за сузбијање организованог општег криминала од 16.11.2015. године, са изводом из јединственог информационог система МУП РС о преласцима државне границе од стране окривљеног ГГ, у периоду од 01.05. до 06.11.2015. године и видео записа кретања путничког моторног возила марке “Mercedes”, рег. броја ..., дана 07.09.2015. године, по инсталираном ГПС уређају, применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања.

Што се тиче догађаја из новембра 2015. године, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени АА посредством окривљеног ББ уговорио неовлашћену продају нове количине опојне дроге хероин НН лицу из Београда, након чега је окривљени АА дана 17.11.2015. године у 14,45 часова, у ауто-сервису “...” на Новом Београду, приликом непосредног сусрета који му је телефоном договорио окривљени ББ од НН лица из Београда преузео део договорене новчане накнаде у износу од 100.000 евра, о чему је истог дана у 20:57:11 часова путем СМС поруке обавестио окривљеног ББ, информишући га да ће му наведени новчани износ послати у Републику Турску преко ЖЖ, возача аутобуса аутопревозника “...” из ..., који саобраћа на релацији Рожаје, Република Црна Гора – Истанбул, Република Турска, а што је суд утврдио из СМС комуникације остварене у периоду од 15.11.2015. године до 17.11.2015. године између окривљеног АА, који је користио телефонски број ... и окривљеног ББ, који је користио телефонски број ..., видео снимка од 17.11.2015. године сачињеног у ... у ул. ..., испред ауто-сервиса “...”, применом посебне доказне радње тајног праћења и снимања према окривљеном ААу, извештаја МУП Републике Србије, Дирекције полиције УКП СБПОК Одељења за опсервацију и документовање од 18.11.2015. године о тајном праћењу и снимању окривљеног АА дана 17.11.2015. године у периоду од 14,20 часова до 16,55 часова, претходно утврдивши да је телефонски број ... користио окривљени АА из потврде МУП Републике Србије Дирекције полиције УКП СБПОК Одељења за сузбијање организованог општег криминала од 04.01.2016. године и извештаја МУП Републике Србије Дирекције

полиције УКП Службе за специјалне истражне методе од 10.02.2016. године о претресању мобилних телефона и СИМ картица привременог одузетих од окривљеног АА, у коме је констатовано да је претплатнички број СИМ картице која је привремено одузета од окривљеног ...

Да је телефонски број ... користио окривљени ББ суд је утврдио из СМС комуникације остварене дана 16.11.2015. године између окривљеног АА и корисника наведеног телефонског броја према СМС порукама, па је суд закључио с обзиром на чињеницу да се окривљени АА извесном ББ обраћа са "...", да окривљени АА има јединог сина који се зове ББ, да је саговорник окривљеног АА у конкретном случају његов син окривљени ББ, те након тога у СМС поруци дана 04.12.2015. године окривљени АА лицу које је користило телефонски број ... саопштава "ОК, долазим кући", што, по правилном закључку првостепеног суда, указује да је то лице блиски сродник окривљеног АА, односно окривљени ББ.

Да је дана 18.11.2015. године на подручју граничног прелаза Мехов крш између Републике Србије и Републике Црне Горе окривљени АА предао новчани износ од 100.000 евра ЖЖ, након чега је тај новац ЖЖ предао окривљеном ББ у Републици Турској, суд је утврдио из разговора и СМС комуникација које је детаљно навео на страни 56 образложења пресуде.

У вези с тим, наводе одбране окривљеног АА да је разлог слања новца преко ЖЖ у Републику Турску посао са бунгаловима суд није прихватио из разлога што су исти у супротности са изведеним доказима, из којих произлази да је предметни новац преузео дана 17.11.2015. године испред ауто сервиса "...", у ..., након чега је исти послао свом ..., окривљеном ББ, а не ВВ, са којим је наводно имао посао са бунгаловима, те да је окривљени АА дана 04.12.2015. године у 8:56:26 часова, непосредно пре преузимања наручене количине опојне дроге, послао поруку своје сину окривљеном ББ: "Донеси ми лову, фирма хоће да се плати", а из чега је суд закључио да је новац који је окривљени АА наведеном приликом преузео, а касније и послао свом сину, окривљеном ББ у Турску, био намењен за куповину наручене количине опојне дроге хероин, посебно јер окривљени АА приликом саслушања у истрази није помињао никакав посао са бунгаловима.

Наводи одбране окривљеног АА у делу где наводи да је мобилни телефон са бројем босанског оператера дао ВВ који га је користио у периоду од 17.11.2015. године до 05.12.2015. године, а да његов ... ББ нема везе са порукама и позивима везаним за тај телефон у том периоду, суд је утврдио из СМС комуникација остварених 16.11.2015. године у 09:23:44 часова и СМС комуникације остварене од 17.11.2015. године у 19:26:30 и 19:26:32 часова, између окривљеног АА, са телефонског броја ... и окривљеног ББ, са телефонског броја ..., обзиром да се окривљени АА у овој комуникацији извесном ББ обраћа са "татино", те чињеницу да окривљени АА има једног јединог сина који се зове ББ, а из чега је правилно првостепени суд закључио да је саговорник окривљеног АА у конкретном случају његов син окривљени ББ, а не окривљени ВВ.

Такође, суд није прихватио ни наводе одбране окривљеног АА у делу да се дана 04.12.2015. године није налазио на паркингу робне куће “...” код Истанбула, већ да је био у Анталији где је са супругом славио ... године брака, јер чињеница да је окривљени АА био пријављен у хотелу у Анталији не мора да значи да је окривљени тога дана и боравио у наведеном хотелу, с обзиром да је из фотодокументације и исказа сведока ЗЗ утврђено да је ЋЋ дана 04.12.2015. године, враћајући се из Грузије, преко Републике Турске за Републику Србију, управљао камионом новопазарских таблица, које носе ознаку НП, да је камион имао плаву цераду, да је окривљени носио јакну тевет боје, да су и сведок ЗЗ и окривљени ЋЋ потврдили да је, док су пролазили кроз Републику Турску, испред Истанбула била велика гужва и да су се зауставили на бензинској пумпи “...” код Истанбула, да је окривљени ЋЋ изјавио да је управо на наведеној бензинској пумпи преузео предметне пакете, те да је окривљени ЋЋ тамније пути и црне косе, а да је при томе из СМС комуникације између окривљеног АА и окривљеног ББ утврђено да је окривљени ББ најпре обавестио окривљеног АА о таблицама камиона који треба да дође, боји камиона и возачу којим исти управља, а окривљени АА окривљеног ББ да је стигао на место преузимања и да чека, након чега је окривљени АА од окривљеног ББ у више наврата тражио информацију где се возило које треба да дође налази, па је суд правилно закључио из ове комуникације да се окривљени АА дана 04.12.2015. године око 17 часова, налазио на паркингу робне куће “...” код Истанбула, где је била договорена примопредаја наручене количине опојне дроге хероин и да је све време био у комуникацији са својим сином окривљеним ББ, који га је извештавао о возилу, возачу и позицији возила до доласка на место испоруке, да би по извршеној испоруци окривљени АА обавестио окривљеног ББ да је посао успешно завршен и да се враћа кући.

Што се тиче навода жалби којима се оспорава налаз и мишљење вештака, те се истиче да суд није дозволио браниоцу унакрсно испитивање вештака, у смислу одредбе члана 98 став 3 ЗКП, те да испитивање вештака није било у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и због тога нису утврђене све важне и одлучне чињенице, овај суд је оценио као неосноване.

Наиме, да је прашкаста материја браон боје, која је била смештена, а потом и пронађена у специјално направљеним фелнама путничког моторног возила марке “BMW” тамно плаве боје рег.ознака ..., а која је привремено одузета од окривљеног ДД, опојна дрога хероин укупне нето масе 5.242,36 грама, а која опојна дрога се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци “Службени гласник РС” бр. 27 од 18.03.2015. године, суд је утврдио из исказа судског вештака Наташе Момчиловић и записника о вештачењу од 11.09.2015. године НКТЦ.

Такође, да је прашкаста материја браон боје, која је била смештена у 15 пакета у теретном моторном возилу марке “Волво”, где је и пронађена са прикључним возилом рег.ознака ..., а које је привремено одузето од окривљеног ЋЋ, опојна дрога хероин, укупне нето масе 14.912,60 грама, која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци “Службени гласник РС” бр. 27 од 18.03.2015. године, суд је утврдио из записника о вештачењу НКТ Центра од 06.12.2015. године и исказа судског

вештака Саше Гајића.

Првостепени суд је исказима вештака поклонио веру, нашавши да су исти јасни, логични и уверљиви, дати у складу са правилима струке и науке, а у сагласности са осталим изведеним доказима, због чега су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Што се тиче навода жалби на налаз и мишљење судског вештака и исказ судског вештака Наташе Момчиловић, а што су браниоци истицали и током првостепеног поступка, да је једна од метода које су коришћене за вештачење-Маркусова или Маркизова метода непоуздана, јер постоје барем две опојне дроге које дају исту боју, једна је морфијум, друга је хероин, и лек за шизофренију, хролопромазин, овај суд је оценио исте као неосноване. Ово стога што је правилно првостепени суд нашао да стручност судског вештака Наташе Момчиловић током поступка ничим није доведена у питање, а у свом исказу је до детаља објаснила поступак којим је утврђено да се у ПВЦ кесама, које су привремено одузете од ДД, налазила опојна дрога хероин, истичући да је лабораторија НКТ Центра, у којој је вршена анализа, акредитована лабораторија која испуњава највише домаће и европске стандарде, па како је суд прихватио налаз и мишљење вештака који се тичу врсте и количине опојне дроге то су супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Такође, наводе жалбе браниоца окривљеног ГГ да из доказа у списима предмета произилази да је у точковима аутомобила пронађено по 7 кесица, што је 28 кесица, а на вештачење је достављено 29 кесица, а што је истицано и у првостепеном поступку, овај суд је оценио као неосноване, обзиром да из фотографије број 18, наредбе за вештачење Вишег јавног тужилаштва у Пироту од 10.09.2015. године и записника о вештачењу НКТ Центра од 11.09.2015. године произилази да је у фелнама аутомобила, којим је управљао окривљени ДД пронађено 28 кесица, али да је на вештачење ради утврђивања садржаја достављено 29 кеса, јер се приликом вађења из једне од фелни, део садржаја две кесе просуо, па су полицијски службеници тај просути садржај упаковали у 29. кесу и исту доставили на анализу садржаја, а за коју је исто утврђено да се ради о опојној дроги хероин, како је правилно закључио првостепени суд, а што је прихватио и овај суд.

Даље, из исказа судског вештака Јелене Стошић, записника НКТ Центра, МУП-а Републике Србије о ДНК вештачењу од 16.10.2015. године и записника НКТ Центра од 07.11.2015. године, суд је утврдио да је анализом биолошких трагова узетих са ПВЦ кеса које су пронађене у фелнама аутомобила "BMW", тамно плаве боје, рег.ознака ..., у којима се налазила опојна дрога хероин, утврђено присуство мешаног ДНК профила више лица, при чему се ДНК профил ГГ поклапа са ДНК профилом особе мушког пола, који се издваја као доминантна компонента у мешаном ДНК профилима најмање 3 особе, добијеном ДНК анализом спорног биолошког трага, изузетих са ПВЦ кесе обележене бројем 1, а на основу чега је суд правилно закључио да је окривљени ГГ, заједно са НН лицима, у шупљине специјално израђених фелни наведеног путничког моторног возила, сместио опојну дрогу хероин упаковану у 28 ПВЦ кесица, укупне нето масе 5.242,36 грама.

Што се тиче навода жалбе браниоца окривљеног адвоката Сеада Спаховића на записник о вештачењу и исказ судског вештака Јелене Стошић да је приликом вештачења ДНК коришћено 10 од 29 кесица, при чему је у колима пронађено 28 кесица, а на једној од тих кесица је наводно пронађен ДНК ГГ, а да је суд игнорисао 29. кесу, овај суд је исте оценио као неосноване, нашавши да је првостепени суд дао ваљано образложење да је из наредбе ВЈТ у Пироту Ктр.бр. 260/15 од 10.09.2015. године јасно утврђено да је на вештачење у циљу утврђивања присуства биолошких трагова достављено 28, а не 29 кеса, дакле само оне кесе које су пронађене у фелнама, а не и кеса у коју су полицијски службеници упаковали просути садржај, а ради утврђивања садржаја достављено је 29 кеса, како је напред наведено.

Дакле, имајући у виду напред наведено, по оцени овог суда првостепени суд је правилно и у потпуности утврдио чињенично стање, па су супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени као неосновани и у жалбама се у суштини само даје другачија оцена изведених доказа од оне коју је дао првостепени суд, а који су и по оцени овог суда правилно цењени, како је то напред наведено.

Овај суд је ценио и остале жалбене наводе, али је нашао да се истима не доводи у сумњу правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

На правилно и у потпуности утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно примио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, а у радњама окривљеног ЂЂ сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за која их је и огласио кривим, па се изјављеним жалбама неосновано побија првостепена пресуда и због повреде кривичног закона.

Наиме, неосновани су наводи жалбе Тужиоца за организовани криминал да је првостепени суд повредио кривични закон у корист окривљених и да их није огласио кривим и то окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД због извршења кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ. Ово стога што је првостепени суд изнео јасне, уверљиве и логичне разлоге да кривично дело из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ конзумира као теже кривично дело из члана 346 став 3 у вези става 1 КЗ. Наиме, и по оцени овог суда, ради се о привидном стицају по односу специјалитета, где је кривично дело из члана 246 став 3 у вези става 1 КЗ специјално у односу на кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, посебно имајући у виду све изведене доказе на основу којих је несумњиво утврђено да су се окривљени заправо и удружили заједно са још више НН лица искључиво за вршење ових кривичних дела, тј. неовлашћени промет опојних дрога. Стога су жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом изјављених жалби Тужиоца за организовани криминал и бранилаца окривљених, овај суд налази да су жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичних санкција, које ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА првостепени суд је узео у обзир да се ради о породичном човеку, који је рођен ... године, да раније није осуђиван, а као отежавајућу околност је узео у обзир исказану упорност приликом извршења кривичног дела, будући да је учешће узео у обе радње које су ушле у састав наведеног дела, затим његову улогу која је за нијансу значајнија од улоге осталих оптужених, те врсту и количину опојне дроге о којој је реч, а имајући у виду да се ради о већој количини опојне дроге хероин, дакле једне од најопаснијих врста опојне дрога, која ствара један од најтежих облика зависности. На страни окривљеног ББ и окривљеног ВВ олакшавајућих околности првостепени суд није нашао, док је од отежавајућих околности нашао врсту и количину опојне дроге о којој је реч. Што се тиче окривљеног ГГ, од олакшавајућих околности првостепени суд је узео у обзир да се ради о породичном човеку, оцу двоје деце, а од отежавајућих је нашао врсту и количину опојне дроге о којој је реч, чињеницу да се ради о вишеструком повратнику, раније 4 пута осуђиваном, при чему је суд имао у виду да се ради о неистоврсним кривичним делима у односу на дело за које је неправноснажно оглашен кривим и време протекло од последње осуде. На страни окривљеног ДД од олакшавајућих околности првостепени суд је узео у обзир његово лоше материјално стање, да је делимично признао извршење кривичног дела које му се ставља на терет, чиме је знатно допринео бржем решавању ове кривичноправне ствари, да се ради о оцу малолетног детета, које је лошег здравственог стања, а од отежавајућих околности врсту и количину опојне дроге о којој је реч, чињеницу да се ради о повратнику, раније 2 пута осуђиваном, при чему је суд имао у виду да се ради о неистоврсним кривичним делима у односу на дела за која је неправноснажно оглашен кривим, те време које је протекло од последње осуде, док на страни окривљеног ЂЂ првостепени суд није нашао олакшавајуће околности, а од отежавајућих околности је узео у обзир врсту и количину опојне дроге о којој је реч, да се ради о раније осуђиваном лицу, при чему је суд узео у обзир да се не ради о истоврсном кривичном делу, као и време протекло од те осуде.

Стога је првостепени суд, с обзиром на околности под којима су кривична дела извршена и јачину угрожавања заштићеног добра, правилно окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 12 година, окривљеног ББ, ВВ и ГГ на казне затвора од 10 година, а окривљеног ДД на казну затвора у трајању од 6 година, а окривљеног ЂЂ на казну затвора у трајању од 8 година, у које се казне окривљенима урачунава време које су провели у притвору и време проведено на мери забране напуштања стана, сходно одредби члана 63 КЗ, а како је ближе означено у изреци првостепене пресуде.

По налажењу овог суда овако одмереним казнама затвора на које су окривљени осуђени у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ и исте су у свему у складу са тежином учињених кривичних дела и степеном кривице окривљених као учинилаца, те насталим последицама.

Како је првостепени суд у образложењу пресуде за овакву своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, то су жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљеног АА, браниоца окривљених АА и ББ, браниоца окривљеног ГГ, браниоца окривљеног ВВ, браниоца окривљеног ДД и браниоца окривљеног ЋЋ одбијени као неосновани.

Стога је, по закључку овог суда, правилна одлука првостепеног суда о кривичним санкцијама у односу на окривљене АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, те жалбеним наводима иста није доведена у сумњу.

Жалбом Тужиоца за организовани криминал побија се део првостепене пресуде, описан у ставу V изреке, у коме је окривљена ЕЕ ослобођена од оптужбе, тако што се између осталог истиче да је првостепени суд на основу изведених доказа извео погрешан закључак у погледу одлучних чињеница, односно погрешно је нашао да није доказано да је окривљена ЕЕ извршила кривична дела која су јој стављена на терет, те се жалбом у суштини оспорава оцена изведених доказа у односу на овај део пресуде и истиче да је током поступка изведено више доказа који указују да се радило о комуникацији која се односи на послове кријумчарења опојне дроге, указујући посебно на телефонски разговор између окривљене ЕЕ и окривљеног ДД од 29.08.2015. године у 16:48:18 часова, као и СМС преписку између окривљене ЕЕ и окривљеног ВВ од 02.09.2015. године, а из којих се може јасно уочити да је окривљена ЕЕ учествовала у преношењу информација које су биле у вези са вршењем кривичног дела, те да је и она била припадник групе.

По оцени овог суда, жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал у погледу чињеничног стања у односу на ослобађајући део пресуде који се односи на окривљену ЕЕ оцењени су као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд правилно закључио да нема поузданих доказа да је окривљена ЕЕ извршила кривична дела која су јој стављена на терет. Овакав закључак првостепени суд изводи из одбране окривљене, те правилном анализом доказа који би могли повезати окривљену ЕЕ са кривичним делима која су јој стављена на терет. Наиме, правилно је првостепени суд, прихвативши одбрану окривљене да је оптужени ДД њен брат и да је нормално да се са истим дружи и одржава присне везе, а што је у својој одбрани потврдио и окривљени ДД, закључио да чињеница да је окривљена ЕЕ упознала ГГ и ВВ преко брата и да се са њима касније и дружила, нису чињенице да би се само на основу њих са сигурношћу могао извести закључак да је разлог њеног састајања са овим лицима удруживање ради вршења кривичних дела, јер тужилаштво није успело да докаже да је окривљена посредовала у комуникацији између окривљених ДД, ГГ и ВВ, користећи шифроване поруке, а у циљу преношења предметне опојне дроге, како јој је стављено на терет. Правилно је првостепени суд нашао да се ради о уобичајној комуникацији између блиских лица, која се једно другом обраћају надимцима и говоре о уобичајеним стварима, јер у комуникацији између ЕЕ и осталих окривљених она или преноси поруке свом брату или изражава забринутост заједничком пријатељу ГГ, што се њен брат после дугог пута није на време вратио кући, а што је уобичајена и нормална ствар, по правилном закључку првостепеног суда, која сама за себе, у одсуству других доказа, не може говорити у прилог тезе тужилаштва да је окривљена ЕЕ на овај начин допринела извршењу предметних кривичних дела. Такође је суд утврдио да су

окривљени ДД, ГГ и ВВ комуницирали и непосредно између себе, а на основу чега је закључио да окривљена ЕЕ није имала потребе да врши улогу посредника између њих. У том смислу наводи жалбе тужилаштва да СМС комуникација од 02.09.2015. године између ВВ и окривљене да је торта спремна и да саопшти брату да сутра дође, уствари представља шифровану поруку да се сви нађу код ње ради договора у вези вршења кривичних дела, оцењени су као неосновани, обзиром да су у супротности са одбраном окривљене ЕЕ, која наводи да су њен и рођендан ГГ релативну близу и да су из тих разлога решили да славе заједно, а што је утврђено и увидом у личне податке окривљених, обзиром да је окривљени ГГ рођен ... године, а окривљена ЕЕ дана ... године. Такође је првостепени суд правилно нашао да чињеница да је аутомобил који је одузет од окривљене ЕЕ у сајтнама имао специјално израђене шупљине, не значи аутоматски да је она била члан групе и узела учешће у извршењу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 КЗ, с обзиром да не постоје докази да је знала за постојање тих шупљина, јер се ради о преправкама које нису видљиве, а у тим шупљинама нису пронађени трагови било које недозвољене супстанце, нити ДНК профил било ког од окривљених лица, а притом нема ни доказа да је наведено возило коришћено за извршење конкретног или било ког другог кривичног дела, због чега су супротни жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал оцењени као неосновани.

Основ за осуђујућу пресуду може представљати само такав низ чињеница утврђених на основу изведених доказа које су несумњиво утврђене и несумњиво, чврсто и логички повезане, тако да представљају комплетну и коначну слику критичног догађаја и са пуном сигурношћу упућују на једино могући закључак да је управо окривљена извршила кривично дело које је предмет оптужбе, те да се изведеним доказима искључује свака друга могућност. Међутим, како изведени докази током кривичног поступка нису указали да је окривљена ЕЕ својим поступцима на било који начин допринела радњама за које су остали окривљени оглашени кривим, а пресуда се може засновати само на чињеницама у чију је извесност суд уверен, то је првостепени суд правилно закључио да окривљену треба ослободити од оптужбе да је извршила кривична дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 у вези са ставом 2 КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ.

Дакле, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал којима се побија ослобађајући део пресуде, који се односи на окривљену ЕЕ су неосновани, обзиром да је првостепени суд правилно ценио одбрану окривљене и све остале изведене доказе у односу на ова кривична дела и довољно расветлио одлучне чињенице, те је у свему правилно и потпуно утврдио чињенично стање и за свој закључак дао довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

На правилно утврђено чињенично стање у односу на овај део првостепене пресуде, правилно је примењен кривични закон када је првостепени суд ослободио од оптужбе окривљену ЕЕ да је учинила кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези са ставом 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика и кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних

дрога из члана 246 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, а која одлука по оцени овог суда није доведена у питање наводима жалбе Тужиоца за организовани криминал.

Овај суд је одбио предлог браниоца окривљеног АА, адвоката Дејана Лазаревића и адвоката Оливере Ђорђевић, да се на седницу другостепеног већа позову и судски преводиоци за турски језик, обзиром да је окривљени АА ... држављанин, имајући у виду да се окривљени АА на првом саслушању приликом покретања предметног кривичног поступка, у ТОК-у дана 05.01.2016. године изјаснио да разуме српски језик и да му преводилац не треба, због чега је овај суд констатовао да са тих разлога није удовољено захтеву да се за другостепену седницу обезбеди тумач – преводилац са српског на турски језик и са турског на српски језик, а удовољено му је да се сва писмена која се њему достављају у овом поступку пишу латиничним писмом.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Верољуб Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић